

2313 1. Beh. af Lovf om Bem. for Regj. til at medd. Konc. p. Jernbaneanl. p. Sjæll. og Falsker. 2314

for heldigere end den, at give det en forlænget Koncession. Jeg vil desuden bemærke, at det for Øvrigt ogsaa er en meget høj Betaling, der ydes for det lille Offer, hvorom der her er Tale, og jeg tror ikke, at nogen Minister vilde have budt en saadan Betaling, dersom ikke samme Minister for sin Person havde paadraget sig en moralsk Forpligtelse ligeoverfor den paagjældende Egn derved, at han har forhindret den i at faae den Bane, som den vistnok kunde have faaet ifjor; men dette vedkommer ikke os. Jeg vilde have anset det for meget heldigt, om det Nyholmiske Projekt var kommet i Gang, da det sjællandske Jernbaneselskab derved vilde have faaet en Konkurrent, og Banen vilde være kommen en større Egn til Gode; end det herester vil blive Tilfældet; dette er der jo imidlertid ikke her Tale om. Derimod er der en Del af det samme Projekt, som, efter hvad der er mig bekendt, atter er bleven optaget — jeg ved ikke, hvorledes Regjeringen har stillet sig ligeoverfor dette Projekt — og det gaar ud paa en Linie fra Njebenhavn umiddelbart til Frederiksfund. Dersom Regjeringen skulde have nægtet at give et saadant Selskab Koncession, saa vilde jeg i høj Grad misbillige det. Man kan vel forstaa, at Regjeringen, naar den har anlagt et kostbart Jernbanenet hinsides Storebælt, siger: Vi vilde ikke have en Konkurrencebane fra Nyborg, til Bøjden, skjøndt andre Hensyn kunne tale meget derfor. Det er paa samme Maade, hvorpaa Regjeringen bærer sig ad med Postvæsenet; den siger: vi holde et Postvæsen med et stort Apparat og ville derfor ikke have nogen Konkurrence paa dette Omraade. Dette Standpunkt kan forstaaes; men at Regjeringen paa samme Maade vil holde sin Haand over det sjællandske Jernbaneselskab, ser jeg ikke den allerminste Grund til. Jeg tror, at Regjeringen Grund har til at være dette Selskab i nogen særlig Grad taknemmelig. Det sjællandske Jernbaneselskab har ved mere end een Leilighed vist, at det ønsker at benytte enhver Fordel for sig uden at tage Hensyn til Statens eller Regjeringens Ønske eller Fordel. Jeg skal blot minde om, at det nævnte Selskab har indrømmet Dampskibsselskabet en billigere Tægt paa de sjællandske Jernbaner for Passagerer, der seile videre med Dampskibsselskabets Dampskibe til Sylland, end det indrømmer de Passagerer, der ville seile videre med Statens Dampskibe og fremdeles reise videre ad Jernbanen. At nogen Regjering har villet finde sig deri, kan jeg ikke forstaa. Der er Midler, som Staten har imod det sjællandske Jern-

baneselskab, skjøndt de ikke ere mange eller stærke, og man kunde og burde efter min Mening benytte disse Midler. Jeg tror som sagt ikke, at det vilde være rigtig, om Regjeringen paa nogen Maade vilde hindre en Konkurrence med det sjællandske Jernbaneselskab, og hvad den omhandlede Linie til Frederiksfund angaar, vil jeg ogsaa tro, at den i enhver Henseende vil være fordelagtigere end den Linie, som det sjællandske Jernbaneselskab paatænter at anlægge fra Villerød til Frederiksfund. Hvorvidt en saadan Bane imidlertid vil kunne komme i Stand, har jeg ingen Mening om, og det vil jeg altsaa lade staa den. Kun vil jeg sige, at dersom den kunde komme i Stand, burde Regjeringen efter min Mening give Koncession paa en saadan Linie og ikke give det sjællandske Jernbaneselskab Koncession paa en Linie fra Villerød til Frederiksfund, og dersom et saadant Selskab ikke kan komme i Stand, bør Regjeringen dog under ingen Omstændighed give det sjællandske Jernbaneselskab Forlængelse paa dets almindelige Koncession herien i 4 Aar eller i 4 Maaneber eller i 4 Uger. Skulde det sjællandske Jernbaneselskab være nødt til at have en Understøttelse, saa maatte man meget hellere give det 40,000 Rd. pr. Mil, ikke som Tilflugt, men som rentefrit Laan i Aarene indtil 1896. Dette vilde jeg anfse for en meget heldigere Maade til at fremme saadanne Jernbaneanlæg paa. Hvad angaar den Bane, der er anført under Nr. 2, da kan jeg ikke anfse den Maade, hvorpaa Sagen er stillet i § 9, for saa tvivlsom, som det erede Medlem for Danske Amts 1ste Valgtreds (Detavius Hansen) anfaa den for. Jeg tror, at man efter denne Paragraf vil have temmelig stor Frihed med Hensyn til den Maade, hvorpaa Kapitalen skal tilveiebringes. Enten man vil tage en større eller mindre Del som Præmie- eller Præferenceaktier eller indrette Prioriteter paa hvilken som helst Maade, vil det vistnok staa i de Privates Magt efter denne Paragraf at tilveiebringe Midlerne, naar de vel at mærke ville finde sig i selv at nøies med en mindre Rente end 4 pCt.; de ville da kunne give Andre en højere Rente paa maaske 5—6 pCt., og noget maa der holdes paa, at de Egne, der ønske saadanne Sidebaner anlagte og have en Interesse deri, maa bringe saadanne Offre derfor. Jeg er Repræsentant for en sjællandsk Kreds, og jeg kan ikke sige Andet, end at Nordsjælland bliver taget under Armene til en vis Grad i Sammenligning med Bestsjælland. Der er en Tilbøielighed for Anlag i Nordsjælland, og efter som det i Jernbanespørgsmaal ikke er saa ganske usædvanligt,